

му багрѣницѣ-тѣ, и облѣкохъ го въ не-
говѣ-тѣ дрехы, и го изведохъ вѣнъ, да го
21 распнѣтъ. И ^анакарватъ нѣкого си Симона
Киринеяца бащѣ на Александра и Руфа
който минуваше, като си идѣше отъ ни-
вѣ-тѣ, да носи кръстѣ-тъ му.

22 И ^азаводятъ *Исуса* на мѣсто-то Гол-
23 гова, което ся тѣлкува Лобно мѣсто. И
^адавахъ му да пие вино смѣсено съсъ
24 смирънъ, но той не поѣ. И като го рас-
пнѣхъ, ^асподѣлихъ дрехы-тъ му, и хвър-
лихъ жрѣбіе на тѣхъ, кой кое да земе.

25 ^а бѣ третій часть, и го распнѣхъ.
26 И ^анадписѣ-тъ на обвиненіе-то му бѣ над-
27 писанъ: ЦАРЬ-ТЪ ІУДЕЙСКИЙ. И ^о съ
него распнѣхъ двама разбойници, одного

28 отъ десно и одного отъ лѣво нему. И ся
испълни писаніе-то което казува: ^а "И съ
29 беззаконны-тъ ся вмѣни." И ^а които ми-

нувахъ отъ тамо хуляхъ го, и кывахъ съ
главы, и казувахъ: Уха, ^а ты който раз-
валяшь храмъ-тъ и въ три дни го съ-

30 зиждувашъ, Спаси себе си, и слѣзь отъ
31 кръстѣ-тъ. Подобно и первосвященници-тъ
съ книжници-тъ присмивахъ му ся поме-

жду си и думахъ: Други е избавилъ, ^а
32 пакъ себе си не може да избави. Христосъ
царь-тъ Израилевъ нека слѣзе сега отъ

крѣстѣ-тъ, да видимъ и да повѣруваме.
^а И распѣти-тъ съ него укорявахъ го.

33 И ^а като дойде шестій-тъ часъ, станъ
тъма по всичкѣ-тъ земѣхъ, до деветій-тъ

34 часъ. И по деветъ-тъ часа извика Исусъ
съ голѣмъ гласъ, и рече: ^а "Елой, Елой,
лама савахані?" което ще ся рече: "Бо-

же мой, Боже мой, защо си мя оставилъ?"
35 И нѣкои отъ стоящѣ-тъ тамо, като чухъ,

36 казувахъ: Ето, Іліѣ выка. И ^а завече
си единъ, и напълни глѣбъ съ оцетъ, и
обви ѣхъ на трѣстѣ, ^а та му даваше да пие,

и казуваше: Оставете да видимъ да ли
ще дойде Іліѣ да го сиеме.

37 ^а Исусъ като издаде гласъ голѣмъ,
38 издѣхъ. И ^а завѣса-та на храмъ-тъ ся

39 раздра на двѣ, отъ горѣ до долу. ^а ^а като
видѣ стотникъ-тъ, който стоеше срещъ

него, че, като извика така, издѣхъ, ре-
че: Наистинѣ тойзи человекъ бѣше Сынъ

40 Божій. ^а Имаше оцѣ и жены които гледа-
хъ ^а отъ далече, между които бѣ и Марія

Магдалина, и Марія майка-та на Іакова
41 малаго и на Іосія, и Саломія; Които, и кога-

то бѣше *Исусъ* въ Галилеѣ, ^а слѣдувахъ
го, и слугувахъ му; и други много, които

бѣхъ възлѣзли съ него въ Іерусалимъ.

42 И ^а когато вече станъ вечеръ, (защото
бѣше петѣкъ, сирѣчь срецѣ сѣботѣ:)

43 Дойде Іосифъ отъ Аримаея, почтенъ е-
динъ совѣтникъ, който и ^а той ождиаше

царство-то Божіе; и дѣрънъ, та влѣзе
при Пилата, и поиска тѣло-то Іисусово.

44 ^а Пилатъ ся почуди да ли е вече умрѣлъ;
и повыка стотникъ-тъ, та го попыта, от-

45 колѣ ли е умрѣлъ. И като ся научи отъ
46 стотника, подари тѣло-то Іосифу. ^а И той

купи плащаницѣ, и снѣ го, та го обви
съ плащаницѣ-тъ; и положи го въ гробъ,
който бѣ изсѣченъ отъ камыкъ, и привали

47 камыкъ надъ врата-та на гробъ-тъ. ^а Ма-
рія Магдалина и Марія *майка-та* Іосіева

гледахъ дѣ го полагахъ.

ГЛАВА 16.

1 И ^а като ся минъ сѣбота-та, Марія Маг-
далина и Марія *майка-та* Іаковова и Са-

ломія ^а купихъ ароматы, за да дойдѣтъ
2 и да го помажѣтъ. И ^а много рано въ пер-
вый-тъ *день* на седмицѣ-тъ идувати на

3 гробъ-тъ, когато изрѣгъ слѣнце-то. И ка-
зувахъ си помежду си: Кой ще ни отва-

4 ли камыкъ-тъ отъ врата-та на гробъ-тъ?
И като погледнѣхъ, видѣхъ че камыкъ-тъ

бѣ отваленъ; защото бѣше твърдѣ голѣмъ.
5 И ^а като влѣзохъ въ гробъ-тъ, видѣхъ

едного юношъ че сѣдѣше отъ десно, об-
лѣченъ въ бѣлъ одѣждъ; и ужасихъ

6 ся. ^а Той имъ казува: Недѣйте ся ужа-
сава: Исуса търсите Назарянина распѣ-

7 таго; вскрѣнъ, не е тука; ето мѣсто-
то дѣто го положихъ. Но идѣте, кажѣте

на ученицы-тъ му и на Петра, че отива
прѣди васъ въ Галилеѣ; тамъ ще го ви-

8 дите, ^а както ви рече. И ^а влѣзохъ ско-
ро, и побѣгнахъ отъ гробъ-тъ; понеже

трепетъ и ужасъ бѣше ги обзѣлъ; ^а и не
рекохъ никому нищо; защото ся боехъ.

9 И като вскрѣнъ рано въ первый-тъ
день на седмицѣ-тъ, ^а яви си най прво на

10 Маріѣ Магдалинѣ, ^а отъ който бѣ испъ-
дилъ седмъ бѣсове. ^а Тя отиде та извѣсти

на тѣя които бѣхъ съ него, когато жа-
11 лѣхъ и плачахъ. И тѣ като ^а чухъ че е

живъ и че го е видѣла, не хванѣхъ
вѣръ.

12 Слѣдъ това яви ся въ другъ образъ на
^а двамина отъ тѣхъ, когато вървѣхъ и

13 отивахъ на село. И тѣ отидохъ та извѣ-
стихъ на други-тъ; но нито тѣмъ хва-
нѣхъ вѣръ.

а Мат. 27; 32. Лук. 23; 26.

и Мат. 27; 33. Лук. 23; 33.

и Лук. 19; 17.

а Мат. 27; 34.

а Псал. 22; 18. Лук. 23; 34.

и Лук. 19; 23.

а Виль Мат. 27; 45. Лук. 23;

44. Лук. 19; 14.

а Мат. 27; 37. Лук. 19; 19.

о Мат. 27; 38.

а Псал. 58; 12. Лук. 22; 37.

р Псал. 22; 7.

с Гл. 14; 58. Лук. 23; 19.

т Мат. 27; 44. Лук. 23; 39.

у Мат. 27; 45. Лук. 23; 44.

ф Псал. 22; 1. Мат. 27; 46.

х Мат. 27; 48. Лук. 19; 29.

и Псал. 69; 21.

к Мат. 27; 50. Лук. 23; 46.

и Лук. 19; 30.

ш Мат. 27; 51. Лук. 23; 45.

щ Мат. 27; 54. Лук. 23; 47.

б Мат. 27; 55. Лук. 23; 49.

в Псал. 38; 11.

г Лук. 8; 2, 3.

д Мат. 27; 57. Лук. 23; 50.

и Лук. 19; 38.

и Лук. 2; 25, 38.

и Мат. 27; 59, 60. Лук. 23;

53; Лук. 19; 40.

а Мат. 28; 1. Лук. 24; 1. Лук.

20; 1.

б Лук. 23; 56.

с Лук. 24; 1. Лук. 20; 1.

а Лук. 24; 3. Лук. 20; 11, 12.

д Мат. 28; 5, 6, 7.

е Мат. 26; 32. Гл. 14; 28.

ж Виль Мат. 28; 8. Лук. 24; 9.

з Лук. 20; 14.

и Лук. 8; 2.

и Лук. 24; 10. Лук. 20; 19.

к Лук. 24; 11.

а Лук. 24; 13.